

sygn. akt IV Cz 61/14

POSTANOWIENIE

Dnia 6 lutego 2014 r .

Sąd Okręgowy w Słupsku Wydział IV Cywilny Odwoławczy

w składzie następującym

Przewodniczący: SSO Andrzej Jastrzębski

Sędziowie: SO Dorota Curzydło (spr.)

SO Mariola Watemborska

po rozpoznaniu w dniu 6 lutego 2014 r. w Słupsku na posiedzeniu niejawnym

sprawy z powództwa (...)w C.

przeciwko M. S. (1), D. S. i M. S. (2)

z udziałem interwenienta ubocznego po stronie powodowej Gminy Miejskiej C.

o eksmisję

na skutek zażalenia interwenienta ubocznego na postanowienie Sądu Rejonowego w Chojnicach z dnia 22 października 2013 r. sygn. akt I C 505/13

p o s t a n a w i a :

oddalić zażalenie.

Sygn. akt IV Cz 61/14

UZASADNIENIE

Zaskarżonym postanowieniem Sąd Rejonowy w Chojnicach odmówił sporządzenia uzasadnienia wyroku zaocznego z dnia 12 września 2013 r. Uzasadniając swoje rozstrzygnięcie wskazał, że w świetle art. 342 k.p.c. wyrok zaoczny Sąd uzasadnia, gdy powództwo zostało oddalone w całości lub w części, a powód zażądał uzasadnienia w ciągu tygodnia od doręczenia mu wyroku albo gdy powód, który żądania takiego nie zgłosił, wniósł apelację w przepisany terminie. Zdaniem Sądu pierwszej instancji sąd nie uzasadnia wyroku zaocznego, w którym w całości powództwo uwzględnił.

Z postanowieniem nie zgodził się interwenient uboczny, który zaskarżył je w całości, jako wydane z obrazą przepisów prawa w szczególności art. 369 k.p.c. i wniósł o jego uchylenie. W uzasadnieniu zarzucił, że interwenient uboczny na prawo zaskarżyć apelacją wyrok znając stanowisko sądu wyrażone w uzasadnieniu skarżonego wyroku. Zarzucił, że przepisy dotyczące zaskarżenia wyroku apelacją mają pierwszeństwo stosowania w stosunku do zasady dotyczącej wyroków zaocznych.

Sąd Okręgowy zważył co następuje:

Zażalenie nie zasługiwało na uwzględnienie.

Trafnie Sąd pierwszej instancji przyjął, że obowiązujące przepisy Kodeksu postępowania cywilnego nie przewidują możliwości zaskarżenia wyroku zaocznego, w którym żądanie zostało uwzględnione w całości. Wbrew zarzutowi

skarżącego to przepis art. 342 k.p.c. jako przepis szczególny w stosunku do art. 328 k.p.c. i art. 369 k.p.c. zgodnie z zasadą *lex specialis derogat legi generali* znajduje zastosowanie do uzasadnień wyroków zaocznych przed innymi przepisami. Nie sposób podzielić zarzuty skarżącego, że to dokonana przez Sąd pierwszej instancji interpretacja art. 342 k.p.c. ogranicza prawa osoby uprawnionej do wniesienia apelacji. Przepis ten jest bowiem konsekwencją zasady, że zaskarżenie orzeczenia może nastąpić przez osobę uprawnioną, która posiada interesu prawnego w zaskarżeniu. W orzecznictwie Sądu Najwyższego niemal jednolicie przyjmuje się, że interes prawny stanowi przesłankę dopuszczalności zaskarżenia orzeczeń sądowych (por. uchwała SN z dnia 25 czerwca 2009 r., III CZP 36/09, OSNC 2010/2/24, Biul.SN 2009/6/9, M.Prawn. 2009/23/1276, Lex nr 503592). Interes ten zachodzi zaś w wypadku tzw. *gravamen* (pokrzywdzenie), polegającego w klasycznym ujęciu na niezgodności orzeczenia z żądaniem zgłoszonym w procesie przez stronę (por. m. in. postanowienie z dnia 8 kwietnia 1997 r., I CKN 57/97, OSNC 1997, nr 11, poz. 166, wyrok z dnia 20 listopada 2003 r., III CKN 606/00, nie publ., postanowienie z dnia z dnia 28 kwietnia 2004 r., I CK 106/04, nie publ.).

Skoro wyrok zaoczny z dnia 12 września 2013 r. jest zgodny z żądaniem powoda i działającego po stronie powoda interwenienta ubocznego (w toku postępowania zarówno powód jak i interwenient uboczny nie wnosili o orzeczenie, że pozwanym nie przysługuje prawo do lokalu socjalnego) trafnie Sąd Rejonowy ocenił, że wyrok ten jako wyrok w całości uwzględniający powództwo nie podlega uzasadnieniu.

Wobec powyższego na podstawie art. 385 k.p.c. w zw. z art. 397 § 2 k.p.c. Sąd Okręgowy oddalił zażalenie jako niezasadne.